

NATO míří na Ukrajinu. Stoltenberg: „Musíme se připravit na nejhorší“ NONSTOP Provokace proti Moskvě

- CZ24 News | 3. prosince 2021

Václav Danda komentuje zvýšené napětí mezi Ruskem a NATO a konstatuje, že zatímco nás "soudruzi" baví fraškou s covidem, už jde opět do tuhého

Letos v listopadu se začal znovu zahřívat polozamrzlý konflikt na Ukrajině. Hlavní těžiště se přeneslo z občasných kyjevských provokací proti obyvatelům Donbasu do roviny ostrých výpadů globalistů na mediální frontě. O co méně bomb a granátů dopadlo za poslední měsíc na Doněck a Lugansk, o to více šrapnelů dopadá ze strany USA a jeho vazalů do veřejného prostoru.

Propagandistická příprava na ostrý konflikt s Moskvou se opět rozběhla na plné obrátky.

Pacifikací západní veřejnosti skrze covidová opatření se Bidenově administrativě a jejím bruselským spojencům částečně rozvázaly ruce k periodicky plánované operaci proti Rusku a dalším zemím, které odmítají přijmout globální diktát a podvolit se. Kam až chtějí tentokrát zajít, nelze zatím s jistotou odhadnout, ale současně nelze bohužel vyloučit ani vyprovokování sebevražedného válečného konfliktu.

Mediální fraška

Zdá se, že na tom, kam až zajít ve své agresi, se neshodnou ani v globálním politbyru, neboť vyvolání otevřené války je sázka se stále více nejistým výsledkem. Mohou také o vše přijít, jak se o tom přesvědčil jejich poslední předchůdce v křesle německého kancléře. Prozatím tedy připravují půdu a západní veřejné mínění na dramatické zhoršení vztahů nebezpečnými provokacemi a zkušebními operacemi ve veřejném prostoru.

Jedním z takových balónků bylo i prohlášení ukrajinského prezidenta Vladimíra Zelenského, který před pár dny přišel s tvrzením, že Moskva chystá na Ukrajině vládní puč, na kterém by se měli podílet kromě spiklenců v ozbrojených silách, také někteří ukrajinští oligarchové, včetně nejbohatšího z nich Rinata Achmetova. Ten to vzápětí popřel a Zelenského slova označil za provokaci.

Podle nikdy nezveřejněných audionahrávek, které mělo údajně získat ukrajinské vedení, někteří ruští a ukrajinští představitelé prý probírali zapojení Achmetova do převratu. Zelenskyj sice uvedl, že o tom možná Achmetov ani nevěděl (!), což přineslo značný zmatek do mediální frašky, kterou rozehrála západní propagandistická centra včetně těch českých. Mediální zmatek kolem údajné přípravy převratu nicméně pokračoval. Na naléhání ukrajinských novinářů se ministr zahraničí Dmytru Kuleba, který patří k oddaným bidenovým komparsistům a jenž celou záležitost svým prohlášením odstartoval, zmohl jen na obvyklé fráze o hybridní válce, které Kyjev ze strany Ruska údajně čelí.

Když už byla situace neudržitelná, a hrozilo naprosté fiasko, přispěchali na pomoc topicímu se Zelenskému, který se spolu s Kulebou zapléтал do očividných a neudržitelných lží, obvyklí zpravodajci CIA vydávající se za novináře. Ve spolupráci s „investigativními žurnalisty“ z Ukrajiny se snažili

ukrajinské vládě včetně rozvědky napovídat, kdeže mají proruské spiklence hledat. Bezúspěšně. Kde nic není, ani smrt nebere.

Jedeme dál

Šmírácké představení nakonec vyvrcholilo vyhazovem šéfa kontrarozvědky ukrajinské tajné služby SBU Oleksandra Rusnaka, kterého sám Zelenský před dvěma lety do funkce slavnostně jmenoval. Kdysi úspěšný komik, jenž nezvládá tragickou roli prezidenta rozpadajícího se státu, zjevně nepřenesl přes srdce, že se i přes usilovnou snahu a tlak amerických poradců nepodařilo nepřítele ve vlastních řadách objevit. Šéf SBU byl tedy vybrán jako obětní beránek, a propuštěn pro neschopnost. Tím celá fraška organizovaná americkými zpravodajci působícími jako poradci ukrajinské vlády (kdo by nevzpomněl na sovětské poradce v 50. letech u nás) skončila.

Fiasko ovšem nezabránilo již rozjeté mediální mašinérii, aby dál nepokračovala v protiruské operaci, kterou měla „konspirační teorie“ o připravovaném převratu nastartovat. Všichni se dle předem připraveného scénáře chopili svých propagandistických rolí, aby mohli dále roztáčet kola protiruské propagandy. Rázem „zapomněli“ na mediálně zpackaný puč a zaměřili se na tradiční fráze o zvýšené přítomnosti ruských vojsk (na jejich vlastním území), což je pro západní strategy zjevně nepřijatelná drzost.

Ministři zahraničí zemí NATO, kteří se tento týden sešli v litevské Rize, prohlásili, že pokud Rusko zahájí invazi na Ukrajinu, bude to mít nedožité důsledky. *„Jakákoliv příští ruská agrese proti Ukrajině přijde Rusko draho a bude mít pro Rusko vážné politické a ekonomické následky. Je třeba se připravit na nejhorší. Musíme Rusku vyslat zprávu, že by nemělo provést vojenský vpád na Ukrajinu,“* pravil náměsíčně končící generální tajemník NATO Stoltenberg.

Později se k ministrům zemí NATO v Rize připojil i ukrajinský ministr zahraničí Dmytro Kuleba. Podle něho zde jednali o poskytnutí vojenské podpory Kyjevu a „posílení pozic“ na východním křídle aliance. To fakticky znamená, že se vojska NATO po „gliwické“ pučistické provokaci, přesouvají na Ukrajinu. V reakci na to ruský prezident Putin zopakoval, že vliv NATO na Ukrajině je pro něj balancováním na „červené čáře“.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Průsvihem k popularitě

Co přesně mínil Stoltenberg výhrůžným výrokem *„musíme se připravit na nejhorší“*, se lze jen dohadovat. Je jasné, že mezi globálním politbyrem jsou síly, které jsou ochotny riziko ostrého střetu s Ruskem podstoupit i za cenu nepředstavitelných následků, které by otevřená válka vyvolala. Těžko říci, zda již dosáhly většiny, ale i další jestřábi mají dobrý důvod situaci s Ruskem přinejmenším vyostřit a využít ve svůj prospěch.

To se týká především energetických korporací, kterým by zvýšené napětí s Ruskem, neřku-li otevřený konflikt vytvořilo vyšší poptávku v Evropě po americké předražené energii, včetně dnes neprodejného břidlicového plynu, jenž se dokončením Nord Stream 2 fakticky dostává mimo hru.

Podobné zájmy mají i dva hlavní aktéři aktuálního dějství „hry o Rusko“: americký lžiprezident Joe Biden, jemuž prudce klesá popularita, stejně jako jeho ukrajinskému protějšku Zelenskému. Doufají, že zostřené napětí, by jim jejich domácí pozici mohlo alespoň trochu posílit. Stejně tak politici hospodářsky i morálně se hroutící Evropské unie doufají hrou s ruskou kartou odvrátit stále větší nespokojenost občanů členských států, kteří se odmítají smířit s drastickým omezováním občanských práv a svobod, k němuž pod pláštíkem epidemických opatření v posledních dvou letech systematicky dochází.

Našli bychom řadu dalších jestřábů, kteří jsou ochotni i za cenu značného rizika využít válečné hysterie pro posílení svých pozic doma i v globálních strukturách. Jestli skutečně sáhne „osa zla“ Berlín – Brusel – Washington až ke krajnímu řešení, uvidíme poměrně brzy. Virtuální „Summit pro demokracii“, který svolává Bidenova administrativa na 9. – 10. prosince s cílem projednat „výzvy a příležitosti“, před kterými dnes stojí „demokratické režimy“ po celém světě (USA a jejich satelity), nenechává na pochybách, že tlak na Rusko bude dále narůstat.

Jako by nestačilo, co následovníci Napoleona a Hitlera již do této chvíle napáchali. Příprava „východního tažení“ zjevně dostává opět zelenou.

Jde do tuhého.

AUTOR: Václav Danda

ZDROJ: protiproud.cz